



PaulsenPosten

Årgang 5 (2002)

Redaktørane har ordet



Så var jula her igjen. Kvar i all verda vart resten av året av? Kvifor er det alltid slik at når vi kjem til desember har vi ei kjensle av at vi ikkje har fått gjort noko sidan januar? Kanskje det er difor vi skriv julebrev... For å hugse kva vi har fylt tida med sidan førre gongen vi skreiv. Ja, ja. Nok filosofiske tankar slik i starten. Redaksjonen i Paulsen-Posten er glade for nok ein gong å presentere eit nytt nummer av dette unike tidsskriftet der vi kan dele med deg gleder og sorger i året som gjekk.

Kristiansand - pirater og tigre

Ferien i år gikk sørover - ikke så langt som vi pleier, denne gangen var Kristiansand målet.

Vi fikk låne Bernts nye leilighet (tusen takk!), og brukte dagene til shopping, bading, god mat og noe som overskygget alt annet: Dyreparken. Dette Nirvana for 5-åringar (og deres foreldre), bød uten vanskeligheter på to hele dagers og en natts under-

holdning. Blant høydepunktene må vi nevne tigreren, som er ubehagelig mye større i virkeligheten enn man tror, jerven, en morsom skapning som ingen av oss hadde sett på forhånd, og Kardemomme by med koselige småhus og ivrige røvere.

De aller mektigste inntrykkene ble allikevel levert natterstid fra Kjuttavika, der Kaptein Sabeltann og hans muntre kumpaner jaktet vilt på den magiske diamanten.

Alexander hevdet i etterkant, og ikke helt usannferdig heller, at han ikke hadde blunket en gang under hele forestillingen.

Mye kan sies om kvaliteten på Kaptein Sabel-

tann, men evnen til å holde over 1000 små barn absolutt på kanten av stolsetene rundt midnatt må det gis honnør for.

En fin ferie for hele PP-staben!



I dette nummer

Redaktørane har ordet	1
Kristiansand - pirater og tigre	1
Ny jobb	2
Ny verdsborger	2
Skolestart	2
Stolstur	3
Beising - for moro skyld?	3
Været	3
Eventyr, festival og Månetoppen	4

Ny jobb

1. august var en merkedag for Sølv i år. Etter en liten gjestevisitt innom Skjetten skole som lærer fra februar



og ut skoleåret, begynte hun nå som avdelingsleder på Gjerdrum barneskole. På mange måter er avdelingslederstillingen på en skole lik inspektørstillingen, men i Gjerdrum kommune har man valgt å dele opp skolene i avdelinger, og på Gjerdrum barneskole er det en småtrinnsavdeling (1.-4. klasse), og en mellomtrinnsavdeling (5.-7. klasse) Sølv er avdelingsleder for små-

trinnet. Dette innebærer personalansvar for lærere og assistenter i avdelingen, vikarinnkalling, bokbestillinger ol. Stillingen er delt i 50% administrativt arbeid og 50% undervisning. Dette er nok det hun liker minst, fordi det fort blir en del venstre hånds arbeid, men det går seg nok til etter hvert. I høst har hun også vært stedfortredende rektor, og fikk til og med prøve seg som rektor i to hele uker. "Glad for at jeg ikke er det hele tiden, men skolen står nå enda," sa hun med et smil da rektor kom tilbake.

Ny verdensborger

For å lage et godt tidsskrift til dere som er leserene våre, fant vi ut at vi trengte en juniorredaktør til. Denne er nå underveis.

Så vidt vi vet skal vedkommende ankomme i begynnelsen av februar, men seniorredaktørene har erfaring med at slike juniorredaktører kommer når de vil, så redaksjonen begynner etter hvert å gjøre seg klare til å ta i mot. Juniorredaktør Alexander er i en liten lojalitetskonflikt

mellom seg selv og mamma, for på den ene siden ønsker han seg en lillebror, men på den andre siden bør det bli en jente, for ellers blir mamma alene som det i familien... Ikke lett det der, men som han så klokt sier: "Vi tar i mot det vi får..."

(hvor kan han ha plukket opp det mon tro?)



Skolestart

Høsten 2002. En lang, god sommerferie er over. Et nytt liv er i ferd med å starte.

"Det er ganske spennende dette her," uttaler juniorredaktør Alexander 1. august da han er på vei til SFO for første gang. "Nå er jeg så stor at jeg ikke kan gå i barnehagen lenger," sier han med både glede og sorg i stemmen. Men så viste det seg at SFO, som heter Bjørka hos oss, er kjempe morsomt! Mange nye barn å bli kjent med og leke med.



19. august en liten gutt med nye klær og stor sekk på ryggen holder seg i nærheten av mamma og pappa. Selv om han kjenner noen av ungen fra å ha vært på Bjørka, er dette en høytidsdag. Den kalles Første Skoledag. Rektor roper opp alle navnene, og endelig sier hun: "Alexander Kaupang Paulsen!" Med et konsentrert blikk går han mot Frid, læreren sin, og hilser på den nye hverdagen. Tilbake står mamma og pappa med klump i halsen, tårer i øynene og lurer på hvor den lille gutten deres ble av. "Første skoledag må være aller verst for foreldrene!" sukker mamma i det de følger etter de søte små, som nå har blitt store inn i klasserommet.

Stølstur

O g s å i å r t o k juniorredaktøren turen til fjells for å være sammen med gommo på stølen. Så vidt vi andre i redaksjonen kan forstå er dette til vederkvegelse for alle involverte parter.

Gommo har skifta mye støl de siste åra, men her håper jeg hun blir lenge for her var det fint! Stølen heter Toviken og ligger på veien inn til lungsdalen. En dag gikk vi tur helt dit. Det var ganske langt, men det gikk fint, for vi kunne drikke vann i bekken, og så måtte vi se etter steiner med røde T'er på. Jeg vet hvordan T

ser ut, så det var ikke vanskelig. Såanne steiner viser veien vi skal gå. Sindre er også med på stølen hos gommo, og det syns jeg er veldig fint for da har jeg noen å leke med. G o m m o v a r riktignok ikke helt sikker på om jeg kunne kalles gjetergutt i år, for jeg ville ikke være med inn i fjøset. Det lukta vondt der. Men jeg vil gjerne være med gommo på stølen til neste år også!



Beising - for moro skyld?

Vi antar det finnes mange lykkelige huseiere der ute. Innimellom slagene er vi lykkelige huseiere selv. Spesielt i dype stoler, med et glass godt drikke og fyr på datamaskinen o.l.

Det går lang tid mellom hver gang vi går lykkelig till sengs og tenker: "Nå er jeg så sliten at jeg nesten detter fra hverandre, men guri så mye vi har fått gjort!" - Det hender, så ikke bli blasert der du sitter, men altså sjelden. Sommeren 2002 ble vi

v i r k e l i g oppmerksom på hvor lite dette er forenlig med å eie hus som t r e n g e r beising.

Vi vil spare leserne for g r u s o m m e detaljer om k a u s t i s k sodas effekt på negler, fingre og lakkerte stuegulv og følesen i huden etter fjerning av oljebasert beis fra 82% av kroppen og store deler av håret med whitespirit, og begrense oss til å si at ingen av delene egner seg for finere skrifter henimot julehøy-tiden. Som et generelt råd til alle andre, kan



Are fortelle at 3 timer på ryggen på takstein mens man maler over og bak hodet kanskje har helsemessige effekter, men ingen som han ønsker mer kontakt med.

Torunn, Linn og Jerry skal ha stor takk for at huset ble så grønt som det ble, og alle involverte tenker med grun på at det bare er 4-5 år til neste gang (og DU er invitert).

Vi har også pusset opp kjellerstua, slik at bitteliten skal få rom i herberget, og alle skal få nytt kontor. Siden dette bare er en notis, skjønner alle at denne oppussingen var en lek i forhold til beisingen.

Været

Nesten alt er litt perfekt en sjelden gang, ganske mye er nesten perfekt innimellom, og noen helt spesielle ting er bestandig helt perfekte. Været faller vanligvis ikke i noen av disse kategoriene, og ord i andre enden av skalaen må ofte til for å

beskrive.

Derfor er det viktig av vi får skrevet ned, slik at det alltid huskes: I år har det vært fint vær! Nesten hele tiden, nesten uansett hvor vi har vært, nesten uansett hva vi skulle gjøre, har været vært akkurat slik vi ville hatt det om vi kunne velge.





<http://pogostick.net/~are/pp/>
Telefon: 63 99 19 99

skp@boomdesign.no
are@boomdesign.no

Familien Paulsen
Nittebergveien
2022 Gjerdrum



Eventyr, festival og Månetoppen

Sølvi har fått vere med å lage eventyr, festival og adventskalender i år. Dette var spennande!

Då Sølvi gjekk av som generalsekretær i fjor haust, vart ho spurt av nokre gode vener om å ho ville vere med i E2002 som var ei prosjektgruppe

Noregs Ungdomslag hadde sett ned for gjere Noreg til eit eventyrland i 2002, og for å skipe til Folkekulturfestivalen 2002 på Beitostølen. Året 2002 stod derfor i eventyret sitt teikn for Sølvi, og det var spennande! Spesielt moro var det å arbeide med festivalen på Beitostølen der vi utarbeida eit nytt konsept for å skipe til NUSTemne som det jo

eigentleg er. Midt oppi dette eventyrlege arbeidet fekk Songlaget høve til å vere med inn i nissefolket sine rike. ”Vesle joleftan er det kanskje mogleg å sjå meg som både raud- og blånisse,” smiler Sølvi som følger like godt med på ”Jul på Månetoppen” som alle andre. ”Eg anar ikkje kva som skjer til slutt, så det er berre å følgje med!”

Nok ein PaulsenPosten er fylt til randen med gode minner og bilete frå året som har gått. Vi har snakka mykje om å utvide formatet, for det er så mykje meir vi gjerne skulle skreive noko om... Vi har

ikkje fått takka alle dei som har tatt i mot oss med opne armar dette året (eller på tampen av fjoråret slik som Kristian i Vågå...), eller fått fortalt noko om at Alexander har lært seg å stå på både ski og skøyter, i tillegg til å sykle. H e l l e r ikkje har vi fått med det triste i at kusine Ragnhild vart borte for oss. Vi v o n a r likevel at de alle har fått eit lite innblikk i korleis året til

redaksjonen i Paulsen-Posten har vore, og at de skjønar at vi trives og har det bra. Jula er tid for ettertanke, for å gjere opp status for året som gjekk og kanskje legge nokre planar for året som skal kome. Nokre av dykk har vi sett i det siste, fleire av dykk vonar vi å sjå noko til i året som kjem. Takk for at de alle er der, og fyller liva våre med det de gjer aller best: Ved å vere dykk.

Redaksjonen i Paulsen-Posten ynskjer dykk alle ei fredfull og god jole- og nyttårshøgtid!

**Juleklemmar frå
Alexander, Sølvi og Are**

